

ROI
CASUAL
Maticamente vello

CRÉDITOS ARTÍSTICOS • **ROI CASAL**: VOZ, HARPA CÉLTICA, BOUZOUKI (EN 4) E ZANFONA • **SILVIA FERRE**: VOZ • **DANI RIVEIRO**: PERCUSIÓNS
• **ALFONSO MERINO**: VIOLÍN, BOUZOUKI (EN 6) E GUITARRA ACÚSTICA • **MANU CONDE**: GUITARRA ELÉCTRICA E GUITARRA ACÚSTICA • **ALFREDO SUSAVILA**: TECLADOS • **PABLO PÉREZ**: BAIXO ELÉCTRICO E CONTRABAIXO. COLABORACIÓN • **NANDO CASAL**: TIN WHISTLE EN O TEU QUERER E A FORTUNA DE PODER AMAR • **CRÉDITOS TÉCNICOS** • GRAVADO EN CATOIRA ENTRE SETEMBRO E DECEMBRO DE 2010. GRAVACIÓNS ADICIONAIS DE VOCES NO ESTUDO DA FACULTADE DE CSS DE PONTEVEDRA • **TÉCNICO DE GRAVACIÓN**: ALFONSO MERINO • **MESTURAS E MASTERIZACIÓN**: SAVIK SOUND POR JOSÉ TRINCADO, "TRIKI" • **CONCEPTO GRÁFICO, PRODUCCIÓN, DESEÑO E MAQUETACIÓN**: CULTURA DE COMUNICACIÓN • **COMUNICACIÓN**: CULTURA DE COMUNICACIÓN • **FOTOGRAFÍA**: XOSÉ DURÁN • **REVISIÓN DE TEXTOS**: HENRIQUE MONTEAGUDO
• **MANAGEMENT E CONTRATACIÓN**: WWW.ROICASAL.COM

FOI · O VENTO

*Foi o vento,
foi o vento quen trouxo ata nós aquela visión
Tan doce,
amencendo na cama e os teus brazos ao meu redor
Pra ter,
unha causa na que crer
Pra sentir
o teu calor na miña pel.*

*Eran ondas,
eran as ondas do mar suspirando ao vemos andar.
Tan cedo,
sobre a area mollada borrando o noso pisar
Pra así,
non poder voltar atrás,
nunca máis,
sobre os meus pasos camiñar.*

*Eu, sememtei, tempo atrás
o meu amor por ti.
Para ver, madurar
os froitos xunto a ti.*

*Eu, sememtei, tempo atrás
o meu amor por ti.
Para ver, madurar
os froitos xunto a ti.*

*Son as follas,
son as follas de árbores nobres caendo ao chan.
Tecendo
unha alfombra dourada que chega ata o meu fogar
pra ter,
un lugar onde te amar
e agardar
o meu tempo ata o final.*

*Eu, sememtei, tempo atrás
o meu amor por ti.
Para ver, madurar
os froitos xunto a ti.*

*Eu, sememtei, tempo atrás
o meu amor por ti.
Para ver, madurar
os froitos xunto a ti.*

*Música: Tradicional / Roi Casal
Letra: Roi Casal*

MAXICAMENTE · VELLO

O idioma é a chave
coa que abrimos o mundo:
o salouco máis feble,
o pesar máis profundo.

O idioma é a vida,
o coitelo da dor
o murmuro do vento
a palabra de amor.

O idioma é o tempo,
é a voz dos avós
ese breve ronsel
que deixaremos nós.

O idioma é un herdo,
patrimonio do pobo,
maxicamente vello,
eternamente novo.

O idioma é a patria,
a esencia máis nosa,
a creación común
meirande e poderosa.
O idioma é a patria,
a esencia máis nosa,

O idioma é a forza
que nos xungue e sostén
se perdemos a fala
non seremos ninguén.

O idioma é o amor
o latexo, a verdade
a fonte da que agroma
a máis forte irmandade.

Renunciar ao idioma
é ser mudo e morrer
precisamos a lingua
se queremos vencer.

Música: Roi Casal / Letra: Manuel María

NANA
PARA
NUNO

*Vexo en ti
todo o que eu fun
todo o que eu vivin
o tempo de paz
o tempo de amor
veu co teu sorrir*

*Es a esperanza
que nutre o meu porvir
quero terte sempre
pretiño de min
neno meu amor*

*o teu chorar
o teu sentir
son o meu pesar
somentes ti
só, nada máis
para poder soñar*

*todo é tan sinxelo
véndote feliz
quero terte sempre
pretiño de min
neno meu amor
só xunto a ti.*

Música: Roi Casal / Letra: Roi Casal

O · ESPELLO · DO · DIANO

Música: Roi Casal / Letra: Roi Casal

*Cando eu nacín, a lúa tapou a luz do día
para que a miña alma comezase a escurecer.
Secou a fonte da que a miña familia
recollera toda a vida auga pra beber.
E un paxariño despistado bateu coa xanela
do noso faiado naquel frío atardecer.
Hoxe vexo con certeza que a sabia natureza
advertira do que ía suceder.*

Ai...
quen vira un raio se sol.
Chegando ao meu corazón.
Poñendo un pouco de amor.

Dou por feito que o meu xenoma
foi modificado sutilmente polas mans de **Lucifer**.
Borrou en min todo rastro humano
son agora o espello no que o **diaño** se pode coñecer.
Quedou marcado pra sempre o meu camiño
para sempre o meu destino o mal sería facer
E dende entón os meus pensamentos son condicionados
por unha xenreira que non podo conter

Ahí, lariroré
teño o **demo** no corpo ese é o meu mal
Ahí, lariroré,
o seu veneno mana do meu falar.
Ahí, lariroré,
teño o **demo** no corpo ese é o meu mal
Ahí, lariroré
el dáme forzas pra poder continuar.

Se dis negro eu digo branco
se dis alto eu digo baixo
son o espírito da contradición
Son forro do rival do teu equipo
son a choiva nese día de celebración.
Son a causa da túa pena
son quen dita esa condena
na que afogan as túas ambicións.
Mira nena e que eu disfruto coa desgaza allea
esa é a miña meta é a miña bendición.

Ai...
quen vira un raio se sol.
Chegando ao meu corazón.
Poñendo un pouco de amor.

Fanme graza aqueles homes
que por educados, logo dan por feita a súa salvación.
Se esa vida e apostada cada martes
na partida que xogamos eu e o seu señor.
Serei bo por un día e dareilles un consello:
desconfien do seu creador.
Que dun tempo a esta parte anda moi desmellorado
Converteuse xa no perdedor.

Aí, lariroré
teño o **demo** no corpo ese é o meu mal
Aí lariroré,
o seu veneno mana do meu falar.
Aí, lariroré,
teño o **demo** no corpo ese é o meu mal
Aí, lariroré
el dáme forzas pra poder continuar.

Veu a este mundo a responder
preguntas sen explicación
Por iso nunca hai un mal
que por ben non veña xunto a nós

Pra que exista un deus
eu debo existir
É o negocio máis antigo.
E funciona así.

I lariroré.....

UNHA CONFESIÓN

Música: Roi Casal / Letra: Roi Casal

Quizais deba comezar esta historia
cunha confesión
o que hoxe poño en negro sobre branco
é unha obsesión
decidín romper co meu pasado
por unha convicción
a de non teme a min mesmo traizoado
non renunciar
a ser quen son

Agasallárame a vida cun atallo
que decidín tomar
sendo novo cheguei a onde tantos
só conseguiran soñar
descubríñ que a importancia do destino
non é triunfar
senón facer un mesmo o seu camiño
co seu andar

porqué
dirán porqué
e somentes un o
pode comprender

porqué
dirán porqué
e somentes un o
pode comprender

Só ti saberás dicir porqué

*Cando chegue o meu último día
poderei contar
se foi acerto tentar unha utopía ou foi errar
Que hai momentos clave nunha vida
nos que arriscar
pois os anos que un desperdicia
non voltan máis*

*porqué
dirán porqué
e somentes un o
pode comprender*

*porqué
dirán porqué
e somentes un o
pode comprender*

*Só un mesmo pode pórle prezo a ver
os seus soños, realizados
e o que ti sufras no saberá nunca, nunca ninguén*

*Ás veces hai que dar un paso atrás,
pra continuar, é o máis honrado
e sempre haberá quen che dirá porqué.*

*Porqué
dirán porqué
somentes un o
pode comprender...*

*...Porqué
dirán porqué
somentes un o
pode comprender*

Só ti saberás dicir porqué

DESENGANOS

Música: Tradicional / Roi Casal / Letra: Coplas populares

*Teño un amor que me quere
e outro que me dá diñeiro.
Teño un amor que me quere
e outro que me dá diñeiro
outro que me desengana
este si que é verdadeiro
este si que é verdadeiro*

*Solteiriña non te cases
aproveita a boa vida
Solteiriña non te cases
aproveita a boa vida
que ben sei dunha casada
que chora de arrependida
que chora de arrependida*

*Non busques moza na feira
nin menos na romaría
Non busques moza na feira
nin menos na romaría
tes que atopala na casa
coa roupa de cada día
coa roupa de cada día*

O · TEU · QUERER

Música: Tradicional / Roi Casal / Letra: Coplas populares

*Irémo-los dous cantando
canta ti cantarei eu,
irémo-los dous cantando
cante quen tivera amores
que os meus vánseme acabando.*

*Pechadiño con dúas chaves
aí tes o meu corazón,
pechadiño con dúas chaves
ábreo e métete dentro
que ti soño ben cabes*

*Unha vez caín no río
unha vez caín no río
outra vez caín no mar
outra caín nos teus brazos
non me puíden levantar*

*Se queres falar comigo
se queres falar comigo
olvida amoríños vellos
que mal se mira unha cara
a un tempo en moitos espellos*

*Irémo-los dous cantando
canta ti cantarei eu
irémo-los dous cantando
cante quen tivera amores
que os meus vánseme acabando*

*Na ialma
se me cravou
a raíz do querer
do teu querer*

COA
NOITINA

*Música: Roi Casal
Instrumental*

△ FORTUNA DE PODER △MAR

Música: Roi Casal / Letra: Roi Casal

É de noite,
fica o ceo despexado.
A herbiña fresca,
para acomodar o meu costado.
A inmensidade de ver
un manto de estrelas branco
que dende sempre,
contempla o facer humano

Incita en min a facer unha reflexión:
non importa o que teño nin o que son.
Un sentimento que embarga o meu coñecer,
será que xa queda lonxe a miña nenez.
Será que sei que algún día xa non verei
a túa ollada, nos meus ollos outra vez.
Será que ao fin, comezo a comprender,
que algún día xa non te terei

Por unha vez
consigo ter parado o tempo,
para comprender
que a vida só é un momento,
no que buscar a paz comigo mesmo,
sen pretender nada máis
que os teus desexos.

Unha palabra de amor para escomenzar
cada día coa luz feble da mañán.
Un xesto amable sen máis co que procurar
a caricia chegada da túa man.
Que son as cousas pequenas as que me dan
os meirandes momentos de felicidade.
É así, foi e sempre será
a fortuna de poderte amar.

ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar
ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar

ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar
ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar

Cómo esquecer todo o que ti me levas dado
sen esixirme nunca nada a cambio.
Que a relación de amor con outro ser humano
é para min o tesouro máis prezado.

*Se todos vimos do ventre dunha muller,
todos seremos cinza algunha vez.
Deixando a un lado os ideais nos que poidas
crer,
o que nos une é o feito de poder querer.
Cando as cousas realmente se poñen mal,
todos buscamos ombreiro no que chorar.
É así, foi e sempre será,
a fortuna de poder amar.*

*ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar
ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar*

*ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar
ouh si, meu ben
a fortuna de poder amar*

